

156.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 marca 1932 r.

o zniesieniu gminy wiejskiej Murzynowiec Leśny w powiecie średzkim, województwie poznańskim.

Na podstawie art. 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Gminę wiejską Murzynowiec Leśny w powiecie średzkim, województwie poznańskim znosi się, a terytorjum jej włącza się do gminy wiejskiej Murzynowo Leśne w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

157.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 21 stycznia 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o przekazaniu wojewodom oraz wydziałom powiatowym niektórych uprawnień z ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Na podstawie art. 20 ustęp 3), 37 ustęp 2), 38 ustęp 2) punkt a) oraz 42 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) w związku z art. 55 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Prawo zatwierdzania statutów: o podatku od psów i o podatku od posiadania przedmiotów zbytku, odpowiadających wzorowym statutom, dołączonym do niniejszego rozporządzenia (załączniki Nr. 1 i 2) wprowadzonych przez związki komunalne na podstawie art. 20 i 21 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, przekazuje się:

- a) wydziałom powiatowym w stosunku do gmin miejskich, niewydzielonych z powiatowych związków komunalnych, z wyjątkiem gmin miejskich w b. dzielnicy pruskiej i małopolskich gmin miejskich, liczących powyżej 15.000 mieszkańców według ostatniego urzędowego spisu ludności;
- b) wojewodom, z którymi w tym względzie współdziałają z głosem stanowczym wydzia-

ły (izby) wojewódzkie — w stosunku do wszystkich innych gmin miejskich z wyjątkiem gminy m. Gdyni i gmin miejskich, liczących powyżej 250.000 mieszkańców, oraz w stosunku do powiatowych związków komunalnych.

§ 2. Wynikające z ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych uprawnienia Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w stosunku do związków komunalnych, wymienionych w art. 36 punkt b) tej ustawy — z wyjątkiem gminy m. Gdyni — przekazuje się wojewodom, z którymi w tym względzie współdziałają z głosem stanowczym wydziały (izby) wojewódzkie, a to odnośnie do:

- a) zatwierdzania statutów o komunalnych podatkach samoistnych, wymienionych w art. 2 ust. 2, 4, 7 ust. 4, 12, 13, 16, 17, 18 i 19 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych;
- b) zatwierdzania uchwał o poborze dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrob i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych (art. 11 ustawy);
- c) wydawania zarządzeń w wypadkach, przewidzianych w art. 27 ust. 3 i art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych;
- d) zatwierdzania uchwał w sprawie zaciągnięcia pożyczek i objęcia poręki z wyjątkiem pożyczek zagranicznych i obligacyjnych (art. 33 ustawy);
- e) zatwierdzania uchwał w sprawie stosowania kar porządkowych, przewidzianych art. 67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych;
- f) zatwierdzania uchwał w sprawie podwyższenia dodatków do państwowego podatku od gruntów na podstawie postanowień, zawartych w ust. 2 art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505), podlegających zatwierdzeniu w trybie, wskazanym w art. 42 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych oraz w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 939);
- g) zatwierdzania statutów o opłatach specjalnych i dodatkowych opłatach drogowych, wprowadzonych na podstawie art. 19 i 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 6, poz. 32), podlegających zatwierdzeniu w trybie, wskazanym w art. 42 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych;
- h) zatwierdzania uchwał w sprawie opłat mytniczych na drogach publicznych, wprowadzanych na podstawie art. 24 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu

dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 6, poz. 32), podlegających zatwierdzeniu w trybie, wskazanym w art. 42 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych;

- i) rozstrzygnięcia odwołań, o których mowa w ustępie 3 art. 31 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych oraz zatwierdzania uchwał, o których mowa w ustępie 4 tegoż artykułu;
- j) zatwierdzania uchwał związków komunalnych w sprawie pobierania opłat na pokrycie kosztów, związanych z przeprowadzeniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w związku z art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361), podlegających zatwierdzeniu w trybie, wskazanym w art. 42 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 3. Przekazuje się wojewodom, z którymi w tym względzie współdziałają z głosem stanowczym wydziały (izby) wojewódzkie, uprawnienia Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, do rozstrzygnięcia z prawem ostatecznej decyzji odwołań od orzeczeń wydziałów powiatowych w wypadkach, przewidzianych w art. 38 ustęp 2 punkt a) ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traca moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych: z dnia 10 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 356), z dnia 17 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 772) i z dnia 25 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 97).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Załącznik Nr. 1 do § 1 rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 21 stycznia 1932 r. (poz. 157).

STATUT WZOROWY

o samoistnym podatku komunalnym od psów.

Na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) wprowadza się na rzecz miasta (związku komunalnego powiatu) podatek od psów.

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania są psy, należące do mieszkańców miasta (albo też gmin wiejskich — a w b. dzielnicy pruskiej i obszarów dworskich — powiatu).

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są posiadacze psów.

§ 3.

Od podatku wolne są:

- a) szczenięta, liczące mniej niż 8 tygodni,
- b) jeden pies łańcuchowy do pilnowania gospodarstwa,
- c) psy, będące w posiadaniu władz państwowych i samorządowych,
- d) psy, będące w posiadaniu osób, czasowo przebywających w obrębie gminy, miasta (gmin wiejskich, a w b. dzielnicy pruskiej i obszarów dworskich — powiatu) nie dłużej niż 4 tygodnie lub też przebywających czasowo w gminie dłużej niż 4 tygodnie, ale zamieszkałych stale w obrębie innego związku komunalnego, w którym podatek od psów jest wprowadzony,
- e) psy, stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwie, zajmującym się sprzedażą psów,
- f) psy, należące do przedstawicieli państw obcych.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie:

- a) za każdego pierwszego psa, podlegającego opodatkowaniu zł,
- b) za każdego drugiego psa, podlegającego opodatkowaniu zł,
- c) za każdego następnego psa, podlegającego opodatkowaniu zł.

§ 5.

Podatek płatny jest (jednorazowo za cały rok).

§ 6.

Wymiar podatku uskutecznia (magistrat, wydział powiatowy) na podstawie danych o liczbie psów, podlegających opodatkowaniu, którą posiadacze tych zwierząt obowiązani są zakomunikować (magistratom, wydz. powiat.) w sposób, wskazany w przepisach wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 7.

Celem kontroli podatku może (magistrat, wydział powiatowy) żądać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu osób, posiadających psy, podlegające opodatkowaniu.

§ 8.

(Magistratowi, wydziałowi powiatowemu) przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, względnie zupełnego zwolnienia od opodatkowania.

§ 9.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w lokalu (magistratu, wydziału powiatowego) listy płatników ze wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania i przypadających kwot podatkowych oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu z oznaczeniem w nim terminu płatności podatku i środków prawnych.

§ 10.

Odwołania podlegają przepisom art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowa-

niu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747), a w województwach poznańskim i pomorskim — przepisom § 14 ust. 2 i § 11 ust. 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24 kwietnia 1906 r. (Zb. ust. pruskich str. 159) względnie przepisom § 69 i nast. ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. w brzmieniu, nadanem jej ustawą z dnia 13 maja 1918 r. (Zb. ust. pr. str. 53).

§ 11.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 12.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości (najwyżej 345,9 zł), o ile nie będą mieć zastosowania art. 62 — 66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 13.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda (magistrat, wydział powiatowy)

§ 14.

Statut niniejszy nabywa mocy obowiązującej od dnia po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez (magistrat, wydział powiatowy) w sposób, w danej miejscowości przyjęty.

Załącznik Nr. 2 do § 1 rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 21 stycznia 1932 r. (poz. 157).

STATUT WZOROWY

o samoistnym podatku komunalnym od posiadania przedmiotów zbytku.

Na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) wprowadza się na rzecz gminy miasta (związku komunalnego powiatu) podatek od posiadania przedmiotów zbytku.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają następujące przedmioty, należące do mieszkańców gminy miasta (gmin wiejskich, a w b. dzielnicy pruskiej i obszarów dworskich w powiecie) rowery, karety, powozy, wolanty i t. p. ekwipaże resorowe, broń myśliwska i konie wierzchowe, służące do osobistego użytku i wygody osobistej.

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są posiadacze przedmiotów, wymienionych w § 1.

§ 3.

Od podatku wolne są przedmioty zbytku, wymienione w § 1, które znajdują się w posiadaniu władz państwowych, samorządowych, przedstawicieli państw obcych, oraz osób, czasowo przebywających

w obrębie gminy miasta (gmin wiejskich, a w b. dzielnicy pruskiej i obszarów dworskich pow.) nie dłużej niż cztery tygodnie lub też przebywających czasowo w gminie dłużej niż cztery tygodnie, ale zamieszkałych stale w obrębie innego związku komunalnego, w którym podatek od przedmiotów zbytku jest wprowadzony.

Nie podlega również podatkowi broń myśliwska posiadana przez osoby, uprawnione do polowania, o ile osoby te płacą podatek od prawa polowania z art. 19 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) i o ile broń ta jest konieczna do wykonywania prawa polowania.

Nie podlega także podatkowi broń myśliwska posiadana przez funkcjonariuszów leśnych i potrzebna tym funkcjonariuszom do pełnienia ich obowiązków służbowych, przyczem ilość broni, potrzebnej tym funkcjonariuszom do pełnienia wspomnianych obowiązków oznacza ich władza przełożona.

Wreszcie nie podlegają podatkowi rowery, posiadane przez pracowników (robotników, pracowników umysłowych i t. p.) i służące tym pracownikom do udawania się do miejsca zatrudnienia oraz rowery, służące młodzieży szkolnej do udawania się do szkół.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie:

a) od roweru zł
b) „ karety zł
c) „ powozu zł
d) „ wolantu zł
e) „ innych ekwipaży resorowych zł
f) „ dubeltówki i sztucery zł
g) „ każdego konia wierzchowego zł

Uwaga: Stawki podatkowe od karek i innych ekwipaży należy różniczkować w zależności od tego, czy ekwipaż jest parokonnny czy jednokonnny.

§ 5.

Podatek płatny jest (jednorazowo za cały rok).

§ 6.

Wymiar podatku uskutecznia (magistrat, wydział powiatowy) na podstawie danych o liczbie przedmiotów, podlegających opodatkowaniu, które posiadacze tych przedmiotów obowiązani są zakomunikować (magistratowi, wydziałowi powiatowemu) w sposób, wskazany w przepisach wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 7.

Celem kontroli podatku może (magistrat, wydział powiatowy) żądać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu osób, posiadających przedmioty, podlegające opodatkowaniu.

§ 8.

(Magistratowi, wydziałowi powiatowemu) przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, względnie zupełnego zwolnienia przedmiotów od opodatkowania.

§ 9.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w lokalu (magistratu, wydziału powiatowego) listy płatników ze wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania i przypadających kwot

podatkowych oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu z oznaczeniem w nim terminu płatności podatku i środków prawnych.

§ 10.

Odwołania podlegają przepisom art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747), a w województwach poznańskim i pomorskim — przepisom § 14 ust. 2 i § 11 ust. 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24 kwietnia 1906 r. (Zb. ust. pruskich str. 159) względnie przepisom §§ 69 i nast. ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. w brzmieniu, nadanem jej ustawą z dnia 13 maja 1918 r. (Zb. ust. pr. str. 53).

§ 11.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 12.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości (najwyżej 345,9 zł), o ile nie będą mieć zastosowania art. 62 — 66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 13.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda (magistrat, wydział powiatowy).

§ 14.

Statut niniejszy nabywa mocy obowiązującej od dnia po zatwierdzeniu go przez władzę

nadzorcą i ogłoszeniu przez (magistrat, wydział powiatowy) w sposób, w danej miejscowości przyjęty.

158.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 marca 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie rozdziału ostatecznych kontyngentów cukru na czas od 1 października 1931 r. do 30 września 1932 r. pomiędzy poszczególne cukrownie.

Na podstawie art. art. 1, 12 i 16 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630) w brzmieniu ustawy z dnia 5 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Kontyngenty: zasadniczy, zapasowy i eksportowy, wyznaczone w § 1 rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 52), rozdziela się zgodnie z postanowieniami art. art. 3, 8 ustęp 2 i 12 powyższej ustawy pomiędzy wszystkie czynne w bieżącej kampanii cukrownie w sposób podany w przyległym załączniku.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

Załącznik do § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 2 marca 1932 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa (poz. 158).

L. p.	CUKROWNIA	Produkcja w kampanji 1931/32	Zwiększenie produkcji z tyt. kontyngen. zapasow. pozostałego z kampanji 1930/31	R a z e m	Kontyngent zasadniczy 72,7747%	Kontyngent zapasowy 50% kontyngen. zasadniczego	Kontyngent eksportowy
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Sokołów	10.166	1.096	11.262	8.196	410	6.928
2	Irena	16.135	734	16.869	12.276	614	10.378
3	Korzec	20.528	650	21.178	15.412	771	13.029
4	Karwice-Oz.	21.170	1.881	23.051	16.775	839	14.181
5	Cielce	22.359	754	23.113	16.820	841	14.219
6	Zakrzówek	24.367	871	25.238	18.367	918	15.526
7	Guzów	25.367	775	26.142	19.025	951	16.083
8	Krasiniec	26.404	858	27.262	19.840	992	16.772
9	Trawniki	27.557	767	28.324	20.613	1.031	17.425
10	Chybie	28.689	1.052	29.741	21.644	1.082	18.277
11	Babino-Tom.	29.581	1.478	31.059	22.603	1.130	19.108
12	Chełmca	29.763	998	30.761	22.386	1.119	18.924
13	Michałów	30.341	1.269	31.610	23.004	1.150	19.447
14	Łanięta	31.770	—	31.770	23.121	1.156	19.545